

Poruka štovateljima svetoga Vlaha u domovini i inozemstvu

Dubrovnik, siječanj 2024.

Ljubljena braćo i sestre, svekoliki puče, štovatelji svetoga Vlaha u Gradu, biskupiji, domovini i inozemstvu, poštovani naši pomorci!

Promatrajući sv. Vlaha koji u svojoj lijevoj ruci drži naš Grad, u misli mi dolaze riječi Zborne molitve: „Svemogući vječni Bože, u tvojoj su ruci i svemirska prostranstva i srca ljudi: usliši molitve svoga naroda i udijeli mir našem vremenu“.

Zahvalni smo Gospodinu što možemo slaviti Festu našega Parca i ujedno obilježiti 350. obljetnicu pronalaska moćnika lijeve ruke sv. Vlaha koji je poslije Velike trešnje 1667. godine otuđen, a potom pronađen u Genovi 1674. godine. Unatoč brojnim društvenim promjenama u različitim povijesnim okolnostima život našega Parca ostao je trajno isprepleten s našim životima, poput svijeća kojima tradicionalno blagoslivljamo grla prigodom ovoga blagdana.

Naša Festa nadišla je ove prostore te je već 15 godina uvrštena na Reprezentativni popis nematerijalne kulturne baštine čovječanstva UNESCO-ove zajednice. Ponosni smo što je grad Dubrovnik prepoznat u svijetu i po kršćanskim vrijednostima.

Gledajući ili dotičući moćnike s relikvijama Svečevih ruku u procesiji, sjetimo se naših prethodnika koji su svojim rukama gradili i čuvali Grad, svu ovu lijepu vjersku i kulturnu baštinu te nam ostavili primjer koji možemo nasljedovati i danas. Stoga je dobro podsjetiti se početaka stvaranja, trenutka kada Bog stvara čovjeka na svoju sliku (usp. Post 1, 27). Na jednoj od slika u Sikstinskoj kapeli prikazano je veličanstveno stvaranje Adama. Bog pruža ruku, daje svoj dah, iskru života, samoga sebe i stvara čovjeka. Sve što imamo i jesmo primamo iz Božje milosrdne ruke. Bog nas i po primjeru svojih svetih potiče da nastavimo ostvarivati njegovo djelo u ovom svijetu kako bismo, stvoreni na njegovu sliku, što više nalikovali na njega, živjeli od rada svojih ruku, pružili ruku pomoćnicu i pomirnicu te činili dobro svima.

Slijedeći Boga Oca i svoga učitelja Isusa Krista, naš Parac, ne umara se u ruci držati Grad, bdije nad njim i čuva ga, otvara svoje ruke i liječi svakoga čovjeka. S biskupskim štapom u ruci, radije je htio biti koristan negoli vladati te svojom prisutnošću i blizinom postaje već stoljećima dio naših obitelji, prijatelj, brat, pastir i čudotvorac kojemu se utječemo u svojim potrebama i molitvama. On je onaj koji pomiruje i ujedinjuje te nas okuplja sa sve četiri strane svijeta.

Sveti Vlaho bio je čovjek po mjeri Kristovoj, gorljiv u propovijedanju i ustrajan u ispovijedanju vjere, pronosio je Božju ljubav riječju i djelom. Bez obzira na teškoće i progone, kada se tražilo od njega da se odreče vjere, duboko uvjeren u istinitost uskrsnuća, odgovara onima koji odlučuju o njegovu životu: „Kako se može oko koje je već ugledalo svjetlo, opet zaljubiti u tminu?“

Nažalost, ima tmina koje nas privlače i obuzimaju. No možemo se pitati na koje bi nas tmine i opasnosti sv. Vlaho danas upozorio kao nekad, prema predaji, Dubrovčane na onu mletačku? Možda bi nas pozvao da pogledamo svoje ruke i razmislimo jesu li stvaralačke poput Božjih ili su sputane različitim okovima u činjenju dobra. Naš Parac pruža nam svoju ruku kako bi nas ohrabrio u svim izazovima s kojima se susreće naše društvo u demografskim pitanjima, egzistencijalnim poteškoćama, obiteljskim problemima, manjku radosti, raznim ovisnostima, nedovoljnom osjetljivošću prema blišnjima, osobito osobama s invaliditetom, ranjivim skupinama društva, različitim stresnim situacijama koje utječu na kvalitetu naših međuljudskih odnosa i života.

Bog nam daje slobodne ruke kako bismo ga u svemu proslavljali te bili njegova produžena ruka ljubavi, dobrote i mira u ovome svijetu.

I nas su primile ruke kad smo došli na ovaj svijet. U prvim pokušajima novih koraka, ruke su nas pridržavale. Kad smo bili gladni, ruke su nas hranile. Ruke su nas podizale i kad smo padali. U našim žalostima ruke su brisale suze s našega lica. Kad smo pokušavali nešto graditi, ruke su nam pomagale. U susretima pružamo ruke jedni drugima i bliskost izražavamo zagrljajem.

Budimo i mi danas 'dobre ruke', stvaratelji i promicatelji dobra koje ćemo ostaviti budućim generacijama na trajni spomen, poput naših predaka čijom se zaslugom ove godine spominjemo stote obljetnice: objave novog izdanja Oficija sv. Vlaha na hrvatskom jeziku, velike obnove Zborne crkve sv. Vlaha te novih zvona katedrale uz koja možemo klikatati: „Uz barjaka vijor, i zvona časni zvuk, himnu Slobode davne, pjeva ti harni puk“.

Živio sveti Vlaho na suhu i na moru!

+ Roko Glasnović!

+ Roko Glasnović,
dubrovački biskup

